

B-VÕÖRKEEL

SAKSA KEELE AINEKAVA

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, Internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes

II kooliaste

Taotletavad pädevused II kooliastmes

Saksa keele õppimisel toetatakse **väärtuspädevust** saksa keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma erinevaid, saksa kultuurilisest eripärast lähtuvaid väärtussüsteeme.

Sotsiaalse pädevuse kujundamisele II kooliastmes aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, dramatiseeringud, rollimängud) ning osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb saksa keele õppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine).

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. II kooliastmes alustatud saksa keele kui B-võõrkeele õppel on oluline roll panna alus hea ja julge eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskusele.

Matemaatikapädevus – II kooliastmes õpitakse tundma arvsõnu 0-1000, järgarvsõnu 1-10, kellaegu (täistunnid), hinnad.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele veel ühe võõrkeele oskus.

6. klass

Teemavaldkonnad

I MINA JA TEISED: enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht), enesetunne (hea/halb tuju); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

II KODU JA LÄHIÜMBRUS: pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

III KODUKOHT EESTI: Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikeseline, vihmane jmt).

IV IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid

V VABA AEG: lihtsamad tegevused ja eelistused

KEELETEADMISED

Sõnajärg lihtlauses.

Satzklammer modaaltegu sõnade, lahutatava eesliitega tegusõnadega.

Präsens; Präteritum: *sein, haben* + modaaltegu sõnad (*müssen, können, wollen*) 1. ja 3. pöördes;

Käskiv kõneviis (2. pööre): *Entschuldigen Sie!* (püsiväljendina).

Modaaltegu sõnad: *mögen (ich mag, ich möchte), dürfen, können, müssen, wollen;*

Nimisõna sugu, mitmus, käänamine: Nominativ, Akkusativ;

Dativ kindlates väljendites *in der Schweiz, am Montag;*

Määrav ja umbmäärane artikkel, artikli puudumine; eitussõna *kein*.

Omadussõna öeldistäitena ja määrsõnalises kasutuses

Isikuline asesõna. Käänamine: Nominativ; Akkusativ;

Omastav asesõna (*mein, dein*);

Küsiv asesõna *Wer? Was? Wie viel?...*;

Umbmäärane asesõna (*viele, nichts, etwas, ...*); umbisikuline asesõna es püsiväljendites *Wie geht es?*

Püsiväljendid: *am Montag, in der ersten Stunde, 20 vor drei, um fünf Uhr, ... in Estland, nach Berlin, aus Deutschland, ...*

Põhiarvsõna (1–100):

Rinnastavad sidesõnad: *und, und auch, oder, aber*

Liitsõnade moodustamine: *hellblau, Schneemann, Schwimmbad, ...* enam kasutatavad tegusõnade liited: *mitspielen, ...*

Praktilised tööd ja ITK

- Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend.
- materjali otsimine internetist;
- keeletehnoloogilised rakendused igapäevaelus: elektroonsed sõnastikud, keeleõppe-materjalid, arvutipõhine keeleõpe, tõlkeabiprogrammid jne;
- referaatide ja/või uurimistööde koostamine ning esitlemine;

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti. Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega.

Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg”) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

Läbivad teemad

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmes õpieesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine; 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng; 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet; 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon; 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus; 6) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Hinnates kasutatakse hindeid ning suulisi või kirjalikke sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud.

Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega.

Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keelega seotud kultuuriruumist;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A.1.1	A.1.1	A.1.1	A.1.1

Kuulamine: Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ja pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.

Lugemine : Loeb sõnu , fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses, arusaamist võib toetada pildimaterjal. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad ja fraasid. Loeb lühikesi ja lihtsaid tekste ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.

Rääkimine: oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust; saab hakkama õpitud sõnavara piires lihtsate dialoogidega , vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

Kirjutamine: valdab kirjutamistehnikat; oskab kirjutada isikuandmeid ja täita lihtsat küsimustikku. Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel .

Õpitulemuste saavutamine

B-võõrkeele õpetamisel tuleb meeles pidada, et õpilasel on juba vähemalt ühe võõrkeele õppimise kogemus, mis võimaldab omandatu üle kanda uue võõrkeele õppimisele. Õpilase east lähtuvalt on õpetuses oluline mängulisus. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Õpilased õpivad eristama võõrkeele häälikuid, sõnarõhku ja lauseintonatsiooni ning omandavad õige hääldusaluse. Kuulamisel kasutatakse põhiliselt adapteeritud ja õpiotstarbelisi tekste, nt lühidialoogid ja -monoloogid. Õpetaja julgustab õpilasi analoogia põhjal kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt omandatud. Õpitu kinnistamine tagatakse süstemaatilise kordamise ja eelnenud materjaliga seostamise teel. Õpetaja tutvustab õpetatava keele maale iseloomulikke kultuuritavasid, nt rahvuspihi, kasutades erinevaid näitlikustamise vahendeid (nt filmilõigud, muusikavideod). Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest.

Osaoskuste arendamiseks sobivad: kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine; sobitusülesande lahendamine (pildi vastavus kirjeldusele); mudeli järgi dialoogi esitamine; rääkimine pildi alusel; häälega lugemine; laulude ja luuletuste esitamine; lihtsa faktilise info leidmine tekstist; mudeli järgi kirjutamine; õpikusõnastiku kasutamine.

Õpioskuste areng, õpimotivatsioon

Töövõtete valikul arvestab õpetaja, et II kooliastmes vajavad õpilased nii paaris- kui ka rühmatöö ning vahel ka individuaalse töö puhul veel õpetaja täpsustavaid juhiseid.

Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb õpetamisel silmas pidada: õpilase huve, elukogemust; arvestada erineva võimekusega õpilaste vajadusi, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid; õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik. Õpetaja

analüüsib õpilaste vigu ning vajadusel korrigeerib oma tegevust; õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada, kasutamata teistega võrdlemist ning rõhutamata võistlust; hinnete ületähtsustamist tuleb vältida; õpilast tuleb suunata märkama oma edusamme ja võrdlema oma saavutusi varasematega; ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki.

6. klassis on kasutatusel õpimapp (keelemapp), kuhu õpilane kogub oma tööd ja kirjalikud kokkulepped. Õpilasi suunatakse õpimappi süstematiseerima, andma endale kui õppijale hinnangut ja kaaslasele põhjendatud tagasisidet. Keeleoskuse arengut aitab hinnata keelemapi enesehindamiskaala, keelemapp toetab ka arutlemist ja mõtlemist oma keeleõppe kogemuse ja kultuurikontaktide üle.

III kooliaste

Taotletavad pädevused III kooliastmes

III kooliastmes toetatakse

- **väärtuspädevust** saksa keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu, õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad saksakeelse kultuuriruumi eripärast
- **sotsiaalne pädevus** annab võimaluse ennast saksa keeles edukalt väljendada; erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada saksa keelt kõnelevate maade kultuuritausta ning sellest tulenevaid käitumisreegleid ja ühiskonnas kehtivaid tavasid; sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitoövormide kasutamine (rühmatöö, rollimängud) ning aktiivne osavõtt saksa keele, kultuuri, tavadega seotud kultuuriprogrammidest
- **enesemääratluspädevus** areneb saksa keele õppes kasutatavate teemade kaudu; iseendaga ja inimesetega seonduvat saab saksa keele tunnis käsitleda vestluste, arutluste ja rollimängude kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni
- **õpipädevust** kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (teabe otsimine sasakeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt)
- **suhtluspädevus** on on saksa keele kui võõrkeele õppe keskne pädevus; III kooliastmes jätkuval saksa keele kui B-võõrkeele õppel on oluline roll panna alus hea ja julge eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskusele
- **matemaatikapädevus** – III kooliastmes jätkub töö arvsõnadega , õpitakse ütlema kellaageu, kuupäevi ja aastaarve, tegeletakse ostmisel-müümisel vajamineva sõnavaraga
- **ettevõtlikkuspädevus** kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele veel ühe võõrkeele oskus; saksa keele oskus avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid põhikooli lõpetamisel ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

7.klass

Teemavaldkonnad

I MINA JA TEISED: minu pere ja mina, tüüpiline tüdruk, tüüpiline poiss; võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta); iseloomu ja välimust kirjeldav sõnavara; kehaosad, kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid; suhted sõpradega.

II KODU JA LÄHIÜMBRUS: minu kodu ja tuba - sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused

III KODUKOHT EESTI: ilm Eestis; Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused

IV RIIGID JA NENDE KULTUUR: pere- ja riigipühad; õpitava keele riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

V IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: jälle koolis; seitsmendas klassis, laisad ja hoolsad õpilased; probleemid meie elus – kuidas aidata?; tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse jmt), transpordivahendid; koolitee ja koolipäeva kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses ja helistamine; tuntumad ametid, nendega seotud tegevused

VI VABA AEG: vaheaeg; sporditähed ja-fännid; huvid (sport, filmid, raamatud, kollektioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega jmt)

Keeleteadmised

Sõnajärg lauses: sõnajärg kõrvallauses *wenn, weil*;

Lause: liitlause; kõrvallause; käskiv lause, küsilause moodustamine

Tegusõna pööramine: liht- ja täisminevik, abitegusõnad, modaali- ja enekohased tegusõnad;

Tegusõna: reegli- ja ebareeglipärased verbid; modaaltegusõnad; enesekohased tegusõnad, käskiv kõneviis; rektsioon

Nimisõna ja artikkel: liitnimisõnad, määrava ja umbmäärase artikli käänamine;

Omadussõna: omadussõna võrdlemine, käänamine

Asesõna: omastav ja isikuline asesõna;

Aega väljendavad eessõnad: *im, zu*

Kohta väljendavad eessõnad: eessõnad akkusatiivi ja daativiga

Muud eessõnad: eessõnad daatiivi ja akkusatiiviga, rektsioon

Arvsõna: põhi- ja järgarvud

Sidesõnad: *weil, denn*

Siduvad määrsõnad *deshalb*

Sõnatuletus: nimi- ja tegusõnade tuletusliited

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Informaatika - ligipääs võõrkeelsetele lisateabeallikatele, esitluste loomine, info otsimine

Eesti keel ja kirjandus – keele ja kultuuride võrdlus.

Ajalugu ja ühiskonnaõpetus – saksa keelt kõnelevad riigid

Geograafia – Saksamaa geograafia, majandus

Loodusõpetus - keskkond meie ümber

Bioloogia – inimene ja loodus

Inimeseõpetus - tundemaailm, käitumine

Muusika – saksa muusika, ansamblid, solistid

Kunstiõpetus – kunstiteosed, arhitektuur

Läbivad teemad

„Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine; 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng; 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet; 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon; 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus; 6) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus.

Õpitulemused: õpilane

- mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemadel, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt
- loeb üldkasutatava sõnavara lühikesi tavatekste ja leiab tekstist sisalduvat infot
- oskab õpitud sõnavara ja lausemallide piires rääkida ja esitada küsimusi
- mõistab elementaarseid suulisi ja kirjalikke tööjuhiseid
- oskab kasutada koolisõnastikku

- oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste

Õppetegevused: mudeli järgi lühijutu koostamine ja ettekandmine; mudeli järgi dialoogide koostamine ja esitamine; häälega õpetaja ja dirtori(CD) järgi kordamine; mudeli järgi kirjutamine -visiitkaart, kirjasõbrale enda tutvustamine; sõnavara kinnistamine Online-harjutuste abil; koolisõnaraamatu kasutamine; rühmatööd ja rollimängud; faktilise info leidmine tekstist. 7. klassis on kasutatusel õpimapp (keelemapp), kuhu õpilane kogub oma tööd ja kirjalikud kokkulepped. Õpilasi suunatakse õpimappi süstematiseerima, andma endale kui õppijale hinnangut ja kaaslasele põhjendatud tagasisidet. Keeleoskuse arengut aitab hinnata keelemapi enesehindamiskaala, keelemapp toetab ka arutlemist ja mõtlemist oma keeleõppe kogemuse ja kultuurikontaktide üle.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, andes õpilasele adekvaatset tagasisidet. Ülesande eesmärgi järgi hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmäärke ning annab oma teadmiste ja oskuste hinnangu. Koos kaasõpilastega leiab õpilane, mis on hästi omandatud ja/või mille omandamiseks peab veel tööd tegema. Õpetaja valib töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida. Õpilasel peab olema võimalus selgusele jõuda oma keeleoskustasemes.

Kasutatakse nii kokkuvõtvat kui ka kujundavat hindamist. Kui kokkuvõttev hindamine võrdleb õpilase saavutust õppekava eesmärkidega, siis kujundav hindamine keskendub eelkõige õpilase individuaalsele arengule ja võrdleb tema praegust saavutust varasematega.

8.klass

TEEMAVALDKONNAD

I MINA JA TEISED: võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta); mina ja mu kaaslased, isiksused; sõbrad

II KODU JA LÄHIÜMBRUS: kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused; keskkonnakaitse

III KODUKOHT EESTI: kirjasõbra võõrustamine, Eesti tutvustamine; loodusrikkused, Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused; linna- ja maaelu kirjeldav sõnavara; loodusrikkused

IV RIIGID JA NENDE KULTUUR: Saksamaa maiskonnalugu; rahvused, keeled; õpitava keele riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

V IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: reisimine; tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse jmt), transpordivahendid; suhtlemine teeninduses; vanasti ja tänapäeval

VI VABA AEG: reisimine; liiklusvahendid; rattasport, ohutus ja esmaabi; huvid (teater, kino); eelistuste põhjendamine ; erinevate kultuuride eripära mõistmine ja kooseksisteerimise aktsepteerimine/mõistmine; meediavahendid (Internet) ja nende eakohased kasutamisevõimalused, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud;

Keeleteadmised

Sõnajärg lauses: kõrvallause *weil, dass*;

Lause: liitlause *um ...zu*; kaudküsimused

Nimisõna ja artikkel: nimisõna käänamine; genitiiv, nimisõna artikkel ja sugu, nullartikkel

Omadussõna: käänamine; võrdlusastmed;

Tegusõna pööramine: olevikus, lihtminevikus, täis- ja enneminevikus, tulevikus

Tegusõna: tuletus, rektsioon

Sõnatuletus: tegu- ja nimisõnade moodustamine;

Asesõna: isikulise ja omastava asesõna käänamine;

Aega väljendavad eessõnad: *in, vor, seit, bis*

Kohta väljendavad eessõnad: eessõnad akkusatiivi ja daativiga; *wo? wohin? woher?*

Muud eessõnad: genitiiviga, daativi ja akkusatiiviga

Arvsõna: põhi- ja järgarvsõnad, lihtmurrud, kellaeg, arvsõnad mõõtühikutega

Sidesõnad: *obwohl, weil, denn*

Siduvad määrsõnad: *deshalb, trotzdem*;

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Geograafia – Saksamaa geograafia, majandus

Informaatika - ligipääs võrkeelsetele lisateabeallikatele, esitluste loomine

Eesti keel ja kirjandus – keele ja kultuuride võrdlus.

Ajalugu – saksa keelt kõnelevad riigid

Loodusõpetus - keskkond meie ümber

Bioloogia – inimene ja loodus

Inimeseõpetus - tundemaailm, käitumine

Muusika – saksa muusika, ansamblid, solistid

Kunstiõpetus – kunstiteosed, arhitektuur

Läbivad teemad

„Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus;
„Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;

„Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng;

„Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet;

„Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” –
teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;

„Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja
töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus.

Õpitulemused: õpilane

- oskab lühidalt kirjeldada suuliselt ja kirjalikult lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid koolis ja kodus
- oskab alustada ja lõpetada lühivestlust
- oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi
- oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste
- suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot
- oskab lugeda üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste ja leiab tekstist sisalduvat infot

Õppetegevused: mudeli järgi lühijutu koostamine ja ettekandmine; mudeli järgi dialoogide koostamine; tekstide lugemine ja küsimustele vastamine; erinevad kuulamisharjutused; rollimängud, paaris- ja rühmatööd. 8. klassis on kasutatusel õpimapp (keelemapp), kuhu õpilane kogub oma tööd ja kirjalikud kokkulepped. Õpilasi suunatakse õpimappi süstematiseerima, andma endale kui õppijale hinnangut ja kaaslasele põhjendatud tagasisidet. Keeleoskuse arengut aitab hinnata keelemapi enesehindamiskaala, keelemapp toetab ka arutlemist ja mõtlemist oma keeleõppe kogemuse ja kultuurikontaktide üle.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, andes õpilasele adekvaatset tagasisidet. Ülesande eesmärgi

järgi hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Õpilane annab oma teadmiste ning oskuste hinnangu. Õpetaja valib töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas võõrkeeles.

9.klass

TEEMAVALDKONNAD

I MINA JA TEISED: isiksused; inimesed minu ümber; tüdrukute sõprus; esimene kohtumine; suhtlemine; võimed, tugevused ja nõrkused; iseloomu ja välimust kirjeldav sõnavara; suhted sõprade ja lähikondlastega: tunded, sõprus- ja armastussuhted ja nendega seonduvad probleemid.

II KODU JA LÄHIÜMBRUS: maa- ja linnaelu; kodukoha vaatamisväärsused; sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas, koduümbrust kirjeldav sõnavara; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused

III KODUKOHT EESTI: kodukoht Eestis; Tere tulemast Eestisse ja Tallinna; kirjad puhkuselt; Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind, põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused; linna- ja maaelu kirjeldav sõnavara; ilmastikunähtused; käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel; loodusrikkused ja nende hoidmine linnas ja maal

IV RIIGID JA NENDE KULTUUR: saksakeelsete riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

V IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: õppimise õppimine; tulevikuplaanid; elukutsed; hoid; edasiõppe võimalused (koolitüübid); koolipäeva kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses; tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse jmt), transpordivahendid; koolitee.

VI VABA AEG: huvid (sport, filmid, raamatud, kollektioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega), eelistuste põhjendamine; erinevad spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; erinevate kultuuride eripära mõistmine ja kooseksisteerimise aktsepteerimine/mõistmine; meediavahendid (ajakirjandus, raadio, televisioon, Internet) ja nende eakohased kasutamismõisted, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud; erinevate reklaamtekstide mõistmine tarbija seisukohast.

Keeleteadmised

Sõnajärg lauses: Aja- ja kohamääruste järjestus lauses

Lause: relatiivlause, kõrvallause alistavate sidesõnadega *weil, dass, wenn*

Nimisõna ja artikkel: käänamine määrava ja umbmäärase artikliga; anglitsismid,

Omadussõna: omadussõna täendina

Tegusõna: pööramine; tingiv ja käskiv kõneviis, umbisikuline tegumood, modaaltepusõnad; enesekohased tepusõnad; tepusõnade rektsioon

Sõnatuletus: omadus- ja tepusõnast nimisõna moodustamine;

Asesõna: siduv asesõna, umbmäärane asesõna man;küsiv asesõna *welcher/es/e, was für ein/e* (Nominativ, Akkusativ); umbisikuline asesõna *es*;näitav asesõna: *dieser*

Aega väljendavad eessõnad: *in, seit, von ..bis, ab*

Kohta väljendavad eessõnad: daatiivi ja akkusatiiviga

Muud eessõnad: genitiivi, daativi ja akkusatiiviga

Arvsõna: põhi- ja järgarvsõnad, kellaeg,

Sidesõnad *obwohl, weil, denn*

Siduvad määrsõnad: *deshalb*

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Arvutiõpetus - veebipõhine info leidmine ja edastamine, esitluste loomine

Eesti keel ja kirjandus – keele ja kultuuride võrdlus.

Ajalugu – saksa keelt kõnelevad riigid

Geograafia – Saksamaa geograafia

Loodusõpetus - keskkond meie ümber

Bioloogia – inimene ja loodus

Inimeseõpetus - käitumine, inimestevahelised suhted

Muusika – saksa muusika, ansamblid, solistid

Kunstiõpetus – kunstiteosed, arhitektuur

Läbivad teemad

„Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine; „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng; „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet; „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon; „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus; „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, andes õpilasele adekvaatset tagasisidet. Ülesande eesmärgi järgi hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Õpetaja valib töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida. Õpilasel peab olema võimalus selgusele jõuda oma keeleoskustasemes.

Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

Põhikooli lõpetaja saksa keeles:

- tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
- kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse hea tase 9. klassi lõpus:

Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
A.2.2	A.2.2	A.2.2	A.2.2

Kuulamine :

- suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot.
- saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust(nt poes,bussis, hotellis, piletilevis)

- vajab sageli kuuldu täpsustamis

Lugemine:

- loeb lihtsaid tavatekste ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab aimata sõnade tähendust konteksti toel

Rääkimine:

- oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest; tuleb toime olmesfääris suhtlemisega; oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi; suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavalt teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisoonavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu; kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

Kirjutamine:

- oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast; koostab lihtsaid isiklikke kirju; rakendab õpitud õigekirjareegleid.

Õpitulemuste saavutamine

III kooliastmes saavutatakse saksa keele A2-tase. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt. Õpetaja julgustab õpilast kasutama õpitavat keelt aktiivselt nii tunnis kui ka keelekeskkonnas (nt internetipõhised suhtluskeskkonnad). Õpetaja suunab õpilast lugema lühemaid kohandatud, kooliastme lõpus ka autentseid eakohaseid ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse lisaks mudelkirjutamisele ka eri liiki loovtöid (nt lühiülevaade, sündmuse kirjeldus, lühikirjand). Oluline on julgustada õpilast oma mõtteid väljendada ja mitte teda pidevalt katkestada. Õpetaja suunab õpilasi keeleõppele analüüsivalt lähenema, õpetades kõrvutama keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Õpetaja tutvustab ja selgitab erinevaid kultuurinähtusi ning innustab õpilast neid mõistma, teadvustama ja nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust nähtu kohta ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad: eri liiki autentsete eakohaste tekstide (sh meediatekstide) kuulamine ja lugemine; adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine; mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad); loovtööd (nt luuletused, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated, kokkuvõtted lühikirjand); projektööd (nt seinalehe koostamine); rolli- ja suhtlusmängud; lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektööde kokkuvõtted); info otsimine erinevatest võõrkeelsetest allikatest (nt teatmeteosed, Internet); sõnaraamatu kasutamine; keelekeskkonna õppeülesanded (nt liikumine juhiste järgi, õpitava võõrkeele kodumaal toodetud kaubad poes, autod linnas, firmanimetused)

Õpioskuste areng, õpimotivatsioon

III kooliastmes iseloomustab õpilast mõnevõrra suurem iseseisvus kui II kooliastmes. Erinevus on selles, et õpilane hakkab teadlikult oma õpioskusi arendama: valib ja kasutab talle sobivaid õpistrateegiaid, ehkki vajab veel õpetaja suunamist.

Kooliastme lõpus saab enamik õpilasi pikemaajaliste õpitegevustega hakkama ka õpetaja abita. Õpioskusi arendatakse õpilasi aktiivselt tegevuste kavandamisse kaasates. Oluline on, et õpilased ise saaksid teha valikuid (nt teemade, töömeetodite ja töö lõpptulemuste esitamise viisi), anda hinnanguid ja võtta vastutust.

Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb silmas pidada järgmisi aspekte::

- õpetamisel tuleb lähtuda teismelise õpilase huvidest ja elukogemusest;
- õpetamisel on vaja arvestada erineva võimekusega õpilaste vajadustega, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid;
- õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik; õpetaja analüüsib õpilaste vigu, vajadusel korrigeerib oma tegevust ning suunab õpilasi oma vigu märkama ja parandama;
- õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada ja aidata kaasa adekvaatse minapildi kujunemisele;
- õpilane märkab oma edusamme ja oskab kasutada saavutatut edasisel õppimisel, kuid osa õpilasi vajab endiselt õpetaja suunamist;
- hinnete ületähtsustamist tuleb vältida;
- ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki;
- õpetaja peab suunama õpilast rakendama õpitut väljaspool kooli (nt telesaated, filmid, internetipõhised suhtluskeskkonnad). Eesmärk on anda õpilastele võimalus praktiseerida oma keeleoskust ning suhelda autentses keelekeskkonnas.

Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, andes õpilasele adekvaatset tagasisidet.

Ülesande eesmärgi järgi hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmärgid ning annab oma teadmiste ning oskuste hinnangu. Koos kaasõpilastega leiab õpilane, mis on hästi omandatud ja/või mille omandamiseks peab veel tööd tegema. Õpetaja valib töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida.

Läbivad teemad

I Elukestev õpe ja karjääri planeerimine : õpioskused, edasiõppimine, kutsevalik, töökohad

II Keskkond ja jätkusuutlik areng : loodus, looduskaitse, austav suhtumine loodusesse

III Kultuuriline identiteet: kultuurierinevused, lugupidav suhtumine teistesse kultuuridesse

IV Kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: mina kui Eesti ühiskonna liige, traditsioonid, kodukoha väärtustamine

V Teabekeskond: Internet kui infoallikas, internet kui ohuallikas, teabeotsimine ja edastamine, infoteadlik inimene, suhtlusportaalid

VI Tervis ja ohutus: tervislikud eluviisid

VII Väärtused ja kõlblus: enesehinnang ja väärikus, tugevad ja nõrgad küljed, huvid, enesekasvatuse alused, vastutus seoses valikutega

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Õppe lõimimine saavutatakse erinevate ainevaldkondade õppeainete ühisosa järgimisel, õppeainete, koolisest projektide ja läbivate teemade ühiste temaatiliste rõhuasetuste, õppeülesannete ning -viiside abil. Võõrkeeleõppe üks eesmärk on luua arusaam mitmekultuurilisest maailmast, mille kujundamisele annab iga võõrkeel oma panuse.

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppe annab õpilasele keelelised vahendid, mille abil käsitleda erinevate valdkondadega seonduvaid teemasid. Võõrkeelteoskus võimaldab muuhulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, Internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine tarvis.

Eesti keel – tekstide tõlkimine, teemade võrdlemine grammatikas, jutustamine, võrdlus teiste keeltega, kultuuridega; teksti loomine, kirjeldamine, küsimuste moodustamine, mõistekaart

Muusika – lemmikmuusika, saksakeelsed ansamblid, lauljad, kontserdid.

Kehaline kasvatus – spordialad, sportmängud, liikumine.

Inimeseõpetus – minapilt, enesehinnang, sõprussuhted, turvalisus, kehaline aktiivsus, päevakava, tervislik toitumine

Loodusõpetus – inimene ja loodus

Geograafia – kaardiõpetus, ajavööndid, loodusvarad

Ajalugu – sündmused Eesti ja Saksamaa ajaloos, sakslased Eesti kultuuriloos, traditsioonid

Kunst – värviõpetus, tegevuste ja vaatamisväärsuste kujutamine

Informaatika – infootsing Internetist, esitluse koostamine

Ühiskonnaõpetus – meedia ja teave, riiklikud tähtpäevad Eestis ja Saksamaal; majandus, tööturg

Matemaatika – numbrid, liitmine ja lahutamine.

EN ühtsed keeleoskustasemed. Üldskaala

Vilunud keelekasutaja	C2	Mõistab vaevata kõike kuulnud ja loetut. Oskab resümeerida eri tüüpi suuliste ja kirjalike allikate teavet ja sõnastada neis esitatud põhjendusi ja arutlusi. Oskab end spontaanselt, ladusalt ja täpselt väljendada, eristades ka keerukamate situatsioonide peenemaid tähendusvarjundeid.
	C1	Mõistab pikki ja keerukaid tekste, tabab ka varjatud tähendust. Oskab end spontaanselt ja ladusalt mõistetavaks teha, väljendeid eriti otsimata. Oskab kasutada keelt paindlikult ja tulemuslikult nii avalikes, õpi- kui ka tööoludes. Oskab luua selget, loogilist, üksikasjalikku teksti keerukatel teemadel, kasutades sidusvahendeid ja sidusust loovaid võtteid.
Iseseisev keelekasutaja	B2	Mõistab keerukate abstraktsel või konkreetsel teemal tekstide ning erialase mõttevahetuse tuuma. Suudab spontaanselt ja ladusalt vestelda sama keele emakeelse kõnelejaga. Oskab paljudel teemadel luua selget, üksikasjalikku teksti ning selgitada oma vaatenurka, kaaluda kõnealuste seisukohtade tugevaid ja nõrku külgi.
	B1	Mõistab kõike olulist endale tuttavale teemal, nagu töö, kool, vaba aeg vm. Saab enamasti hakkama välisriigis, kus vastavat keelt räägitakse. Oskab koostada lihtsat teksti tuttavale või enda jaoks huvipakkuvale teemal. Oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada-selgitada oma seisukohti ja plaane.
Algtasemel keelekasutaja	A2	Mõistab lauseid ja sageli kasutatavaid väljendeid, mis seostuvad talle oluliste valdkondadega (näiteks info enda ja pere kohta, sisseostude tegemine, kodukoht, töö). Tuleb toime igapäevastes suhtlusolukordades, mis nõuavad otsust ja lihtsat infovahetust tuttavatel teemadel. Oskab lihtsate fraaside ja lausete abil kirjeldada oma perekonda, teisi inimesi ja elutingimusi ning väljendada oma vajadusi.
	A1	Mõistab ja kasutab igapäevaseid väljendeid ja lihtsamaid fraase, et oma vajadusi rahuldada. Oskab ennast ja teisi tutvustada ning pärida elukohta, tuttavate inimeste ja asjade järele ning vastata sama ringi küsimustele. Suudab suhelda lihtsas keeles, kui vestluspartner räägib aeglaselt ja selgelt ning on valmis aitama.